

ΣΚΑΣΤΟΣ

σκαστός, -ή, -ό, επίθ. [από το θέμα αόρ. του ρ. σκάζω + κατάλ. -τός]. **1.** που παράγει θόρυβο σαν να σκάει, ο θορυβώδης, ο ηχηρός: «έπεσαν κάτι σκαστές σφαλιάρες, που ακούστηκαν σ' όλο το τετράγωνο || της έδωσε ένα σκαστό φιλί». **2.** που απουσιάζει αδικαιολόγητα από το σχολικό μάθημα, την υπηρεσία ή την εργασία του: «τον είδα με μια παλιοπαρέα να κάνει βόλτα στην παραλία, άρα ήταν σκαστός απ' το σχολείο». **3.** που απέδρασε απ' το στρατόπεδο ή τη φυλακή: «είναι σκαστός και τον ψάχνει όλη η αστυνομία». **4.** που είναι ολοφάνερος, που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν: «είναι σκαστή περίπτωση φοροδιαφυγής». (Λαϊκό τραγούδι: για είκοσι γραμμάρια που μ' έκαναν πιαστό, μ' ένα χρονάκι μ' έστειλαν στην Αίγινα **σκαστό**). **5.** (για χρήματα) που καταβάλλονται τοις μετρητοίς: «αγόρασε ένα διαμερισμάκι και πλήρωσε σκαστά εκατό χιλιάδες ευρώ».

- *αρζάν σκαστά*, βλ. λ. *αρζάν*.

- *γίνομαι σκαστός*, **α.** συλλαμβάνομαι ακριβώς τη στιγμή που κάνω κάτι παράνομο, συλλαμβάνομαι επ' αυτοφώρω: «έγινε σκαστός την ώρα που έβαζε χέρι στο ταμείο». **β.** δραπετεύω: «χτες βράδυ έγιναν σκαστοί τρεις κρατούμενοι».

- *είμαι σκαστός*, απουσιάζω από την υπηρεσία μου ή γενικά από τη δουλειά μου χωρίς άδεια: «πρέπει να γυρίσω γρήγορα στη δουλειά μου, πριν με πάρουν χαμπάρι, γιατί είμαι σκαστός».

- *έρχομαι σκαστός*, χωρίς να αντιληφθεί κανείς τίποτα και για μικρό χρονικό διάστημα: «έρχομαι σκαστός απ' τη μονάδα μου να πάρω τα καθαρά ρούχα και ξαναφεύγω βολίδα || έρχομαι σκαστός απ' τη δουλειά μου να πάρω κάτι που ξέχασα και ξαναφεύγω || ήρθε σκαστός απ' το εργοστάσιο, έκανε βιαστικά ένα μπάνιο κι έφυγε σαν τρελός».

- *τον κάνω σκαστό*, τον συλλαμβάνω ακριβώς τη στιγμή που κάνει κάτι παράνομο, τον συλλαμβάνω επ' αυτοφώρω: «τον έκαναν σκαστό την ώρα που μπουκάριζε στο σπίτι».

- *τον πιάνω σκαστό*, τον συλλαμβάνω ενώ απουσιάζει αδικαιολόγητα από σχολικό μάθημα, υπηρεσία ή εργασία: «τους έπιασε ο γυμνασιάρχης σκαστούς να βολτάρουν στην παραλία || όποιον πιάνει σκαστό απ' τη δουλειά του, τον απολύει αμέσως». βλ. και φρ. *τον κάνω σκαστό*.

- *φεύγω σκαστός (από κάπου)*, αποχωρώ από κάποιο χώρο χωρίς να αντιληφθεί κανείς τίποτα: «έφυγα σκαστός απ' την μονάδα μου || έφυγα σκαστός απ' τη δουλειά μου».